

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 stycznia 2016 r.

Poz. 193

UCHWAŁA NR 0102-462/15
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 3 grudnia 2015 r.

w sprawie badania zgodności z prawem uchwały Nr XII.134.15 Rady Miasta Elku z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie opłaty targowej.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie

działając na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 1515)

uchwala, co następuje:

stwierdza się nieważność uchwały Nr XII.134.15 Rady Miasta Elku z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie opłaty targowej.

Uzasadnienie

Rada Miasta Ełku na sesji w dniu 24 listopada 2015 r. podjęła uchwałę Nr XII.134.15 w sprawie opłaty targowej. W dniu 27 listopada 2015 r. uchwałę tę przedłożono Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem. Pismem z dnia 30 listopada 2015 r. zawiadomiono Miasto Ełk, że uchwała ta będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie (zwane dalej: Kolegium Izby) w dniu 3 grudnia 2015 r. Zgodnie z art. 18 ust. 3 powołanej ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych w posiedzeniu kolegium izby ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana. Przedstawiciel Miasta Ełk nie uczestniczył w posiedzeniu Kolegium Izby. Stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 w/w ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Przepis art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Kolegium Izby badając przedmiotową uchwałę stwierdza, co następuje: Stosownie do art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.) w związku z art. 9 pkt 10 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1045) od dnia 1 stycznia 2016 r. rada gminy może wprowadzić opłatę targową. W badanej uchwale, która ma wejść w życie od 1 stycznia 2016 r. Rada Miasta Ełku w § 1 wprowadziła opłatę targową od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na terenie Targowiska Miejskiego w Ełku przy ul. Targowej. Z art. 15 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 849) wynika, że opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej dokonujących sprzedaży na targowiskach, a targowiskami są wszelkie miejsca, w których jest prowadzona sprzedaż. Wobec powyższego Kolegium Izby stwierdza, że decydując się na wprowadzenie opłaty targowej na terenie Miasta Ełku, Rada Miasta Ełku nie może wprowadzić tej opłaty jedynie na terenie Targowiska Miejskiego w Ełku przy ul. Targowej, gdyż działanie takie narusza zasadę powszechności poboru tej opłaty (poboru jej we wszelkich miejscach, w których dokonywana jest sprzedaż) wynikającą z art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Ponadto Kolegium Izby stwierdza, że art. 15 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wiąże pobór opłaty targowej tylko z faktem dokonywania sprzedaży (można różnicować stawki tej opłaty w zależności od formy sprzedaży np. z ręki, z kosza, czy ze względu na przedmioty sprzedaży np. produktów rolnych, futer, zegarków), lecz przepis ten nie daje możliwości powiązania wysokości tej opłaty ze stanowiskami, z których dokonywana jest sprzedaż tak jak uczyniła to Rada Miasta Ełku w § 2 ust. 1 przedmiotowej uchwały. Kolegium Izby stwierdza również, że w § 3 ust. 2 badanej uchwały Rada Miasta Ełku postanowiła, że w pozostałe dni tygodnia dzienna stawka opłaty targowej wynosi 50 % stawki określonej w § 2. Na podstawie z art. 19 pkt 1 lit a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy, w drodze uchwały określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, z tym, że stawka opłaty targowej nie może przekroczyć określonej w złotych i groszach kwoty dziennie. W ocenie Kolegium Izby, Rada Miasta Ełku podejmując uchwałę w sprawie określenia dziennych stawek opłaty targowej, przy określaniu wysokości stawek tej opłaty powinna również mieć na uwadze art. 19 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z przepisem art. 19 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy w drodze uchwały może wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych. Wobec powyższego Kolegium Izby stwierdza, że na podstawie art. 19 pkt. 1 lit a i art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może określić stawki opłaty targowej oraz wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłaty targowej. Odnosząc do możliwości stosowania zwolnień przedmiotowych od opłaty targowej wynikającej z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych to należy stwierdzić, że niedopuszczalne jest utożsamianie kategorii zwolnienia podatkowego z kategorią ulgi podatkowej. W przypadku ulgi podatkowej ustawodawca nie rezygnuje z opodatkowania, gdyż jego zamiarem jest tylko i wyłącznie redukcja obciążenia podatkowego lub zmniejszenie rozmiarów płaconego podatku. Ulga podatkowa może polegać albo na korekcie podstawy opodatkowania, albo na zastosowaniu obniżonych stawek podatkowych, albo na korekcie wyliczonego podatku. Zwolnienie podatkowe oznacza natomiast definitywne, ostateczne wyłączenie określonej kategorii podatników lub przedmiotu opodatkowania spod obowiązku podatkowego. Kolegium Izby stwierdza, że w państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7) wynika, że zadania i kompetencje,

sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Realizując kompetencję organ musi uwzględniać treść normy ustawowej. Odstąpienie od tej zasady z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie, ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, że normy kompetencyjne (upoważniające) powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie niedopuszczalnym jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii. Podsumowując należy stwierdzić, że Rada Miasta Elku powinna tak określić stawki tej opłaty by określenie to nie stanowiło ulgi w znaczeniu określonym wyżej. Wobec powyższego Kolegium Izby postanowiło, jak w sentencji.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę Kolegium RIO w Olsztynie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

Z- ca Prezesa Regionalnej
Izby Obrachunkowej
w Olsztynie

Bogdan Gaber